

הספרים החיצוניים

ג'ודית של והתנך 1611

www.Scriptural-Truth.com

ג'ודית

ספרו של ג'ודית

{1:1} במהלך השנה השתים עשרה של שלטונו של Nabuchodonosor,

מי מלך בשנת Nineve, העיר הגדולה; בימים של
Arphaxad, אשר שלטה על בני מדי ב, Ecbatane -

{1:2} מובנה Ecbatane קירות עגולים על אבנים

חצוב רחבה שלוש אמות, קיוביטים שש זמן, ועשה

גובה החומה שבעים אמה, רוחב הימנו

חמישים אמה:

{1:3} ולהגדיר את המגדלים הימנו על השערים של זה

גבוה מאה אמה, רוחב הימנו,

קרן קיוביטים לשישים:

{1:4} והוא יצר את הפפירוס, אפילו השערים שהיו

העלו את הגובה של שבעים אמה, רוחב

להם היה ארבעים אמה, כי. ושוב, על האדירה שלו

צבאות, עבור ההגדרה במערך שהועסק שלו:

{1:5} אפילו באלה ימים המלך Nabuchodonosor מלחמה

עם המלך Arphaxad במישור הגדול, אשר הוא המישור ב

הגבולות של Ragau.

{1:6} ויהי לו כל שהם ימים

היל בארץ, וישב כל כך על ידי הפרת והחידקל,

Hydaspes, ואני רגיל של Arioach מלך, Elymeans,

מדינות רבות מאוד של בני Chelod, התאספו

את עצמם לקרב.

{1:7} אז Nabuchodonosor מלך האשורים שלח

בפני כל זה וישב בפרס, ולא כל שכן מערבה,

ואת וישב קיליקיה, דמשק, ו

Libanus, Antilibanus, וכדי שכל נחו על הים

חוף,

{1:8} לאלו אומות העולם של

כרמל, ו Galaad, הגליל גבוה יותר, ואת הגדול

רגיל של, Esdrelom,

{1:9} ולכולם היו הערים ושומרון

הימנו, ומעבר הירדן אל ירושלים, ואת Betane, ו

Chelus, Kades, ואת Taphnes,

Ramesse ואת כל על קרקע של, Gesem,

{1:10} עד ye מעבר תניס, ממפיס, וכדי

כל תושבי מצרים, עד ye לגבולות

אתיופיה.

{1:11} אבל כל תושבי הארץ עשוי אור

במצוות המלך Nabuchodonosor של האשורים.

גם אני לא ירדו הם עמו הקרב; כי הם לא היו

מפחד ממנו: כן, הוא היה בעבר כאיש אחד והם

שלחו והאדונים מהם ללא אפקט, ו

עם קלון.

{1:12} ולכן Nabuchodonosor היה כועס מאוד

כל הארץ sware, על ידי המלכות שלו הממלכה, זה

לו הייתי נוקמת לבטח על כל החופים האלה של קיליקיה.

דמשק, סוריה, כי הוא. הייתי שוחט עם

הרב כל תושבי ארץ מואב, ו

היו בני עמון, ואת כל יהודה, וכל זה

מצרים, עד ye להגיע לגבולות בים שני.

{1:13} אז הוא צעד במערך הקרב עם הכוח שלו

נגד המלך Arphaxad השנה השבע עשרה, הוא

ששררה בקרב שלו: מפני שהוא הפיל את העוצמה של

Arphaxad, כל הרוכבים שלו, ואת כל מרכבות שלו,

{1:14} הפך לורד של הערים שלו, ואני בא

Ecbatane, לקח את המגדלים ואת מפונקת ברחובות

ממנו, הפכו את היופי הימנו בושה.

{1:15} הוא לקח גם Arphaxad בהרי Ragau,

בשחין אותו עם שלו חצים ולאחר השמיד אותו לחלוטין באותו היום.

{1:16} אז הוא חזר לאחר מכן Nineve גם הוא,

כל החברה שלו לאומות נושאים להיות גדול מאוד ריבוי של אנשי מלחמה, שם הוא לקח שלו נוח, ו

banqueted, הוא וגם את הצבא שלו, של מאה ועשרים ימים.

{2:1} השנה השמונה עשרה, השניים ו-20

ביום של החודש הראשון, היו דיבורים בביתו של

Nabuchodonosor מלך האשורים הוא צריך, כמו שהוא אמר, נקום את עצמו על כל הארץ...

{2:2} אז הוא קרא לו כל הקצינים שלו, ואת כל שלו

האצילים, ומועברים איתם את הסוד שלו. הפרקליט, סיכם את המעסיקה של כדור הארץ כולו מחוץ משלו הפה.

{2:3} ואז הם ציווה להשמיד את כל הבשר, זה לא

לציית במצוות פיו.

{2:4} ומתי הסתיימה הוא העו ד שלו

Nabuchodonosor מלך האשורים בשם הולופרנס
הקפטן הראשי של הצבא שלו, אשר היה הבא לו, ו
אמר לו.

{2:5} וכך נאום המלך הגדול, מלך כל
הארץ, ראו, חייבים ללכת הלאה מן הנוכחות שלי, ו
קח עמך אנשים את האמון הזה כוח משלהם, של
שהועסק כמאתיים אלף; ואת המספר
של סוסים, עם הפרשים שלהם 12 אלף.
{2:6} חייבים ללכת נגד כל במערב המדינה.
כי הם לא נשמעו המצווה שלי.

{2:7} אתה ואזי מצהיר בפני כי הם הכינו עבורי
אדמה ומים: כי אני יעבור הלאה את זעמי נגדם
יכסו את פני כל כדור הארץ עם כפות הרגליים של
הצבא שלי, ואני אתן להם עבור לקלקל להם:
{2:8} כך שלהם הנרצח ימלא שלהם העמקים, ברוקס
הנהר יתמלא המתים שלהם, עד זה גלישה:
{2:9} אוביל אותם שבויים לאזורים מירבית של
כל הארץ.

{2:10} ולכן חייבים ללכת הלאה. לקחת מראש
בשבילי כל החופים שלהם: ואם הם תניב את עצמם

לקריאתי, אתה. ואתם שומרים אותו בשבילי ליום. שלהם
ענישה.

{2:11} אבל תכתיב זה מורד, אתן לא העין שלך
תחסכי; אבל לשים אותם לטבח, מפנקת אותם

מוטבעות, לשם אתה. goest.

{2:12} במשך כל ימי חיי, ועל ידי הכוח של הממלכה שלי,
בכלל דיברתי, כי אני אעשה ביד שלי.

{2:13} לקחת אתה לשים לב אתה דאיכא אף אחד
מצוות לאדונך, אבל לבצע אותם באופן מלא,
כפי שאני ציווה עלייך, דחה לא לעשות אותם.

ג'ודית עמוד 568

{2:14} וואז הולופרנס יצאו מן הנוכחות של

שלו אלי וקרא הכל חבר הנאמנים של קפטנים, ו
קציני הצבא של אשור;

{2:15}, אזרה הוא הגברים שבחרת עבור הקרב, כמו
אדונו ליוויתו בפני מאה ועשרים

אלפים ולאחר 12 אלף קשתים רכובים על סוסים;

{2:16}, הוא נע אותם, כמו צבא גדול הוא הורה על
המלחמה.

{2:17} והוא לקח גמלים, ישבנים לעגלת שלהם,

מספר גדול מאוד ;ו, שוורים צאן ללא

מספר עבור הוראה שלהם:

{2:18} שפע של יכולים לכל אדם של הצבא,

הרבה כסף וזהב מהבית של המלך.

{2:19} ואז נסע הלאה כל הכוח שלו ללכת לפני

המלך Nabuchodonosor המסע, כדי לכסות את כל

פני האדמה מערבה עם מרכבות שלהם, ו

פרשים, שהועסק שבחרת שלהם.

{2:20} מדינות גם נושאים מספר הגדול הגיע עם

אותם ארבה, ואני אוהב את החול של כדור הארץ: עבור

ריבוי היה ללא מספר.

{2:21} והם הלכו הלאה של 3-Nineve ימי נסיעה.

לקראת רגיל של Bectileth, ואת הרעפים מ-Bectileth -

ליד ההר אשר על ידו השמאלית של העליון

קיליקיה.

{2:22} אז הוא לקח את כל צבאו, שהועסק שלו, ו

פרשים ומרכבות, והלכתי משם לתוך הגבעה

הארץ;

{2:23}, ואת הרס פוד ואת לאד. קלקלתי הכל

ילדי Rasses, ועם הילדים של ישראל, אשר היו

לכיוון המדבר ב הדרומי של הארץ

Chellians.

{2:24}ואז הוא ניגש פרת, עבר

מסופוטמיה, והרסו את כל הערים גבוה שהיו

על הנהר, Arbonai עד ye לבוא לים.

{2:25}, הוא לקח את הגבולות של קיליקיה, הרגו את כולם

התנגד לו, וכך הגיע לגבולות יפת בן נח, אשר

היו לכיוון הדרום, ונחבט ערב.

{2:26}הוא compassed גם כל הילדים של Madian, ו

שרפו את הסוכות שלהם, והרסת את sheepcotes שלהם.

{2:27}אז הוא נכנס רגיל של דמשק ב

הזמן של חיטה הקציר, נשרף כל השדות שלהם, ו

הרס שלהם להקות, עדרים, גם הוא מפונק הערים שלהם,

לחלוטין מבוזבז במדינות שלהם, ואת. השמיד את כל הצעירים שלהם

אנשים עם קצה החרב.

{2:28}ולכן פחד ואימה שלו נפלה על כל

התושבים של חופי הים, שהיו, צידון,

את טירוס, ובשבילם זה טמון סור, Ocina, וכל זה

טמון; Jemnaan; והם זה טמון, Azotus,

אשקלון פחדו ממנו מאוד.

{3:1} אז הם שלחו שגרירים לו להתייחס של

שלום, אומר,

ראו {3:2}, אנחנו המשרתים של Nabuchodonosor
המלך הגדול מצפות השתמשו בנו כפי יהיה טוב מלכותך
הראייה.

והנה {3:3}, הבתים שלנו, מכל המקומות שלנו, והכול שלנו
שדות חיטה, להקות, עדרים, ואת הלודג'ים של
האוהלים שלנו מצפות את פניך; להשתמש בהם כמו זה בו עליך.

ראו {3:4}, אפילו הערים שלנו, את תושבי העיר
הם משרתים; לבוא ולטפל בהם כמו seemeth טוב
לקריאתי.

{3:5} אז הגברים הגיעו הולופרנס, והכריז בפני
אותו אחרי זה.

{3:6} ואז ירד הוא לכיוון החוף הים, שני הוא
הצבא שלו, והינו ממוקם במבצרים בערים גבוהה, ולקח
מהם בחרו אנשים לעזרה.

{3:7} אז כל המדינה והם סביב התקבל
אותם עם זרי פרחים, עם ריקודים, ועם timbrels.
{3:8} ובכל זאת הוא יושלך הצדה את הגבולות שלהם, וחתך
בשטחיהם: כי הוא בקיסרות להשמיד את כל האלים

הקרקע, כי כל האומות צריך לסגוד Nabuchodonosor
בלבד, וכי כל הלשונות של השבטים צריך להתקשר עליו בתור
אלוהים.

{3:9} גם הוא בא ונחבט Esdraelon ליד בפני

יהודה ונחבט מצר נהדר של יהודה.

{3:10}, הוא עזר בין Geba סקיתופוליס,

שם הוא התמהמה חודש שלם, הוא עלול לאסוף
יחד כל העגלות של הצבא שלו.

{4:1} עכשיו את בני ישראל, כי וישב יהודה

שמעתי שכל הולופרנס הקפטן הראשי של

Nabuchodonosor מלך האשורים עשו

מדינות, אחרי איזה שהוא היה וקילקלה הכול שלהם
מקדשים, והביא אותם ולא.

{4:2} ולכן הם היו מאוד מפחד ממנו, ו

היו בצרות על ירושלים ועל המקדש של האל
האל שלהם:

{4:3} משום שהם היו ששב מהשבי.

כל אנשי יהודה בזמן האחרון התאספו יחד:

את כלי הדם, המזבח, ואת הבית, היו מקודשים
לאחר הדרגש.

{4:4} ולכן הם שלחו לתוך כל החופים הצפוניים של שומרון,

הכפרים, בית חורון Belmen, ושל יריחו,

Choba, Esora, ואת עמק לסאלם:

{4:5} והשתלט עצמם מראש של כל

צמרות ההרים הגבוהים, וכן הכפרים זה

היו בהם, הניח את מצרכי-מזון למתן מלחמה:

עבור שדות שלהם היו של המנוח קצרו.

{4:6} גם Joacim הכהן הגדול, אשר היה בה

ימים בירושלים, כתב להם זה טמון Bethulia, ו

Betomestham, אשר הוא ונחבט Esdraelon לכיוון

פתח את הארץ, ליד Dothaim,

{4:7} מחייב אותם לשמור את הקטעים של הגבעה

המדינה: על ידי אותם שהייתה כניסה לתוך ביהודה, וזה

היה קל לעצור אותם זה יגיע, כי

המעבר היה ישר, לשני אנשים לכל היותר.

{4:8} בני ישראל עשו ככל Joacim הגבוה

הכומר היה ציווה עליהם, עם הקדמונים כל

עמוד 569 ג'ודית

בני ישראל, אשר גר בירושלים.

{4:9} ואז כל אדם בישראל בכיתי לאלוהים עם הגדול

בנימות, ולא עם vehemency נהדר? האם הם צנועים שלהם
נשמות:

{4:10} גם הם, ולא את נשותיהם ואת ילדיהם, ו-

הבקר שלהם, ואת כל זר וכל לקריאתה, שלהם
משרתים קנה בכסף, לשים sackcloth על החלציים שלהם.

{4:11} ובכך כל גבר נשים ואני הקטן

ילדים, תושבי ירושלים, נפלו לפני

מקדש, ואפר יצוקה על ראשיהם, ועל התפוצה שלהם

sackcloth לפני פניו של האל: גם הם שם

sackcloth על המזבח,

{4:12} ובכיתי אלוהים ישראל הכל בהסכמת אחד

בשקיקה, שהוא לא יעביר את ילדיהם עבור כמו קורבן.

והנשים שלהם לקלקל, הערים של הירושה שלהם

הרס, ואת המקדש על הדרגש,

ביקורת, ועבור האומות לשמוח בבית.

{4:13} אז אלוהים שמע את תפילותיהם, הביט על שלהם

מחלות: עבור העם התענה ימים רבים ביהודה כל ו

ירושלים לפני המקדש של האל הכל יכול.

Joachim {4:14} הכהן הגדול, ועל כל הכהנים זה

עמדו לפני האל, והם אשר ministered אשא

אלוהים, היה לשנס חגורה עם sackcloth, והציע

העולה מדי יום, עם הנדרים, מתנות חינוך

אנשים,

{4:15}היה אפר על mitres שלהם, קרא

לורד עם כל הכוח שלהם, כי הוא היה נראה על כל

הבית של ישראל באדיבות.

הוא הכריז על הולופרנס, הצ'יף אז היה {5:1}

מפקד הצבא של אשור, שהיו בני ישראל

מוכן למלחמה, סגרה את המעברים של הגבעה

המדינה, וכן היו כל העליות של גבעות גבוהות,

הניח מכשולים במדינות שמפיין:

{5:2}שבעזרתו הוא היה כועס מאוד, וקרא כל

הנסיכים של מואב, ואת הקפטנים של אמון, וכל

חבר הנאמנים של חוף הים,

{5:3}הוא אמר להם מנוחת עולם, תגיד לי עכשיו, אתם בנים של

Chanaan, מי זה אנשים, ששורה הגבעה

המדינה, ואת מהן הערים השוכנים הם, ומה

הוא ריבוי של הצבא שלהם, שבו הוא הכוח שלהם

כוח ואת המלך מה שוכן מעל אותם או קפטן

הצבא שלהם;

{5:4}למה הם קבעו לא לבוא,

תפגשי אותי יותר מכל תושבי המערב.

{5:5}ואז אמר Achior, הקפטן של כל בני

אמון, תן אדוני עכשיו לשמוע מילה מפיו של

משרתך שלך, ואני יצהיר לקריאתי את האמת בנוגע

העם הזה, אשר dwelleth ליד אותך inhabiteth, על הגבעה

מדינות: ואת שם לא תשכב יבוא מפני

את משרתך.

{5:6}זה אנשים הם צאצאים של הבבלים:

{5:7}, הם העטיפות הודרכו במסופוטמיה,

כי הם לא פעל האלים של אבותיהם,

אשר היו בארץ של Chaldea.

{5:8}כי הם השאירו את הדרך של אבותיהם, ו

סגדו לאל השמים, האל שאותו הם ידעו:

אז הם סילק אותם מפניו של האלים שלהם, והם

ברחו לתוך מסופוטמיה, ושהו שם שם ימים רבים.

{5:9}ואז האל ציווה עליהם לעזוב

המקום שבו הם העטיפות, ולא ללכת אל הארץ

Chanaan: איפה וישב והם היו גדל עם זהב

סילבר, ואני עם בקר רבה.

{5:10} אבל כאשר רעב מכוסה כל ארץ

Chanaan, הם ירדו למצרים, ושהו שם שם.

בזמן שהם היו ניזונים, הפך שם נהדר

ריבוי, יכול אז זה לא מספר הלאום שלהם.

{5:11} ולכן מלך מצרים קם נגדם,

שחולקה subtilly איתם והביאה אותם נמוך עם

בתריסר במשחק לבנים, והפך אותם לעבדים.

{5:12} הם בכו לאלוהים שלהם, ואז וחיסל כל

מארץ מצרים עם המכות חשוכת מרפא: אז המצרים

תשליך אותם מחוץ לטווח הראייה שלהם.

{5:13} ואלוהים ייבוש הים האדום לפנייהם

{5:14} והביא אותם הר סינא, ו cades -ב-

ברן, והשליכו ושוב כל זה וישב במדבר.

{5:15} אז יוקדות בארץ את האמורים, והם

נהרסו על ידי כוחם כל אותם, Esebon עובר

מעל הירדן לקיומן כל המדינה היל.

{5:16}, הם מטילים הלאה לפנייהם את, Chanaanite,

את, Pherezite היבوسی, את, Sychemite והכול

Gergesites, והם וישב בארץ זה ימים רבים.

{5:17} בהערכה שהם חטאו לא לפני האל שלהם, הם

שגשגה, כי האלוהים hateth עוול היה עם
אותם.

{5:18} אבל מתי הם עזבו מן הדרך שהוא
מונה אותם, הם הושמדו בקרבות רבים מאוד
רגישה, היו שבויים הוביל לתוך ארץ אשר לא היה שלהם של,
בית המקדש של האל שלהם שנוצק אל הקרקע, ו
הערים שלהם נלקחו על ידי האויבים.

{5:19} אבל עכשיו שהם חזרו האל שלהם, והם
לעלות מן המקומות שבהם הם התפזרו, ו
יש אחוז דיבוק, ירושלים, איפה המקלט שלהם, הם
ישובים בארץ היל; זה היה שומם.

{5:20} עכשיו. לכן, את האל ואת המושל, אם יהיו
כל שגיאה נגד העם הזה, ולא הם יחטאו נגד האל שלהם,
הבה נחשוב כי זה יהיה להיות הרס שלהם, הבה נעלה,
אנו נתגבר אותם.

{5:21} אבל אם יהיו אין עוול במדינה שלהם, תן לי
לורד עכשיו עוברים, שמא האל שלהן להגן על אותם, ואלוהים שלהם
להיות עבורם, אנו הופכים להיות ביקורת בפני כל העולם.

{5:22} ומתי Achior סיימו את האמירות האלה, כל
האנשים מסביב באוהל מלמל, ו

גברים הראשי של הולופרנס, וישב כל כך בצד הים.
במואב, דברתי שהוא צריך להרוג אותו.
{5:23}אומרים הם, אנחנו לא תפחדי של הפנים של
בני ישראל: עבור, הלאו, זה אנשים שיש להם לא
כוח ולא כוח לקרב חזק

ג'ודית עמוד 570

{5:24}עכשיו אלוהים ולכן, הולופרנס, אנחנו נלך.
הם יהיו כמו קורבן כדי להיות נטרפו של כל צבא דע.
{6:1}, כאשר ההמולה של גברים שהיו על
המועצה היה חדל, הולופרנס המפקד הראשי של
הצבא של אשור ואמר Achior ואת כל ומואבית קאתי לפני
כל החברה של מדינות אחרות,
{6:2}ואת מי אמנות אתה, Achior, ושכירים של
אפרים, כי אתה hast ניבא נגדנו כמו היום, ו
שאמרת, כי אסור לנו להפוך את המלחמה עם העם היהודי
ישראל, כי האל שלהם להגן עליהן? מי זה אלוהים
אבל? Nabuchodonosor?

{6:3}הוא ישלח את כוחו, תשמיד אותם
הפנים של כדור הארץ, ואלוהים שלהם לא אמסור אותם:
אבל אנחנו משרתיו ישמיד אותם כאיש אחד; משום שהם

אינם יכולים לקיים את הכוח של הסוסים שלנו.

{6:4}עבור איתם אנחנו תצופו אותם תחת כף הרגל, ואת

הרי שלהם יהיה השיכור עם דמם, שלהם

שדות יתמלא שלהם גופות, שלהם

צעדים לא אהיה מסוגל לעמוד בפנינו, כי הם בסדר

לחלוטין לגווע, נאום המלך, Nabuchodonosor, לורד כל

הארץ: משום שהוא אמר, אף אחד את המילים שלי יהיה לשווא.

{6:5}, אתה, Achior, לקריאתה של אמון, אשר

hast המדוברת היום דע מאורת הרשע את המילים האלה, ואזי

רואה את הפנים שלי אין יותר מהיום, עד נקמה

האומה שהגיעו ממצרים.

{6:6}ואז תעשה את החרב של צבא שלי, ואת

ריבוי מהם משרתים אותי, עוברים. מלכותך הצדדים, ו

אתה ואזי נופל בין הנרצח שלהם, כשאחזור.

{6:7}עכשיו ולכן המשרתים שלי יביאו אותך בחזרה

לתוך המדינה היל, יהיה להגדיר אותך באחת הערים

הקטעים:

{6:8}, אתה ואזי לא ימותו, עד אתה תושמד

איתם.

{6:9}ואם אתה לשכנע את עצמך בתוך נפשך שהם

יהא תפוס, תני לא את ארשת פניו ליפול: דיברתי,
אף אחד את המילים שלי יהיה לשווא.

{6:10} ואז הולופרנס ציווה משרתיו, זה

חיכיתי באוהל שלו, לקחת Achior, ולהביא אותו, Bethulia,
ולהעביר אותו לידיהם של ילדי ישראל.

{6:11} אז משרתיו, לקח אותו, והביא אותו מתוך

המחנה לתוך המישור, והם הלכו מביניהם,

פשוט היל קאנטרי ורחבה הגיע אל המזרקות זה

היו תחת Bethulia.

{6:12} אנשי העיר ראה אותם, והם לקחו

למעלה את נשקם, והלך אל מחוץ לעיר אל ראש

היל: כל אדם בשימוש כצעף שמר אותם מלבוא

על ידי השלכת אבנים נגדם.

{6:13} אבל שירד privily תחת הגבעה.

הם מאוגדים, Achior, ליהק אותו ואני עזבתי אותו-

רגל של הגבעה, וחזר לאלוהיהם.

{6:14} אבל בני ישראל צאצאי בעיר שלהם, ו

הגיע לו האלהים, שחרר אותו, הביאה אותו

Bethulia, והציג אותו כדי המושלים של העיר:

{6:15} אשר היו בימים ההם Ozias בנו של מיכה

נשיא שבט שמעון, בנו של Gothoniel, צ'בריס

Charmis בנו של Melchiel.

{6:16} והם התקשרו יחד כל הקדמונים של

העיר, ואת כל הנוער שלהם ברחו יחד, ונשים שלהם, כדי

ההרכבה, והם מלון כל Achior שלהם

אנשים. ואז Ozias שאלה אותו על זה אשר נעשה.

{6:17} והוא ענה, הכריז ועשיתם

מילים של המועצה של הולופרנס, כל המילים זה

הוא דיבר בעיצומה של הנסיכים של אשור, ו

בכלל הולופרנס דיבר בגאווה נגד

בית ישראל.

{6:18} ואז העם נפל סגדו לאל,

קרא לאלוהים. אומר,

{6:19} אדוני אלוהי השמים, הביטו גאוותם, רחמים

האחווה נמוכה של האומה שלנו, מבע הפנים של אלה

כי הם קידש לקריאתי היום הזה.

{6:20} הם נחמה, Achior ואז שיבחה אותו

במידה רבה.

Ozias, {6:21} הוציאו אותו מכלול בפני שלו

האוס, ועשה משתה אל המבוגרים; ולא קראו

אלוהי ישראל כל אותו הלילה לעזרה.
{7:1} למחרת הולופרנס ציווה כל הצבא שלו,
וכל אנשיו אשר היו באים לקחת את חלקו, זה
הם צריכים להסיר את המחנה שלהם כנגד Bethulia לקחת
aforehand עליות של המדינה הגבעה, וכדי להפוך את המלחמה
נגד בני ישראל.

{7:2} אז גברים חזקים שלהם הוסר המחנות שלהם בזה
היום, הצבא של אנשי המלחמה היה מאות ו
70 אלף שהועסק, 12,000 פרשים,
לצד המטען, וגברים אחרים שהיו רגלי בין
אותם, שפע גדול מאוד.

{7:3} הם חנו בעמק ליד בפני Bethulia,
ליד המזרקה, ו הם מפיצים את עצמם ברוחב מעל
Dothaim עד Belmaim מ Bethulia - עד
Cynamon אשר הוא ונחבט. Esdraelon,
{7:4} עכשיו את בני ישראל, כשראו
ריבוי מהם, היו מאוד מוטרד, ואמר לכל אחד
השכן שלו, האם האנשים האלה מלקקים. כעת את הפנים של
כדור הארץ; על ההרים הגבוהים, וגם העמקים, ולא
הגבעות, הם מסוגלים לשאת משקל שלהם.

{7:5} ואז כל אדם לקח את הנשק שלו של מלחמה, ו
כאשר הם היו יבער שריפות על המגדלים שלהם, הם
נשארו וראיתי כל הלילה.

{7:6} אבל ביום השני הולופרנס לדרדר כל
פרשים שלו בעיני בני ישראל אשר

היו, Bethulia,

{7:7}, צפו ב המעברים עד העיר באתי
המזרקות של המים שלהם, לקחו אותם ואת הגדר
במבצרים של אנשי מלחמה על אותם, והוא עצמו הועבר.
כלפי עמו.

{7:8} ואז בא לו בכל הראשי של הילדים של

עשיו, ואת כל המושלים של אנשי מואב, ו
הקפטנים של חוף הים, ואמר,

{7:9} תן אדוננו עכשיו לשמוע מילה, לא להיות

עמוד 571 ג'ודית

להפיל בצבא דע.

{7:10} ובגלל זה אנשים של ילדי ישראל לא סומך

ספירס שלהם, אלא את גובהם של ההרים wherein
הם שוכנים, כי זה לא קל לעלות החלק העליון של
הרי שלהם.

{7:11} עכשיו לכן, אדוני הלורד, להילחם לא נגד אותם פנימה
קרב מערך, אשר לא כמו אדם אחד של מלכותך
האנשים ילכו.

{7:12} נותרו במחנה שלך, ולשמור על כל הגברים של מעודך
צבא, ולתת את המשרתים לקבל לידיהם את המזרקה
מים אשר issueth הלאה הרגל של ההר:

{7:13} עבור כל תושבי Bethulia יש להם את המים
כך נוצר; הצמא אהרוג אותם, הם כשהים יפלוט שלהם
העיר, ואת האנשים שלנו ואנו נצא החלק העליון של
ההרים ליד, והוא יחנו אותם, כדי לצפות
כי אף אחד לא ללכת אל מחוץ לעיר.

{7:14} אז הם, נשותיהם וילדיהם יהיו

צרכו עם אש, לפני החרב נגד

אותם, הם עוד משרפרף ברחובות איפה הם
להתעכב.

{7:15} ובכך אתה ואזי יעבד אותם פרס רשע;

כי הם מרדו, פגשתי לא את האדם בשלום.

{7:16}, המילים האלה מרוצה הולופרנס ושלך כל

משרתים, והוא מונה לעשות כפי שהם דיבר.

{7:17} אז עזבו המחנה של בני עמון,

ועם אותם חמשת אלפים של האשורים, והם
זרק בעמק, ולקח את המים, את המזרקות
של המים של ילדי ישראל.

{7:18} ואז הילדים של עשיו עלה עם

בני עמון, ולא הקימה המדינה הגבעה מעל
נגד Dothaim: והם שלחו כמה מהם לכיוון
דרומה, לכיוון המזרח ונחבט Ekrebel, אשר הוא
ליד אל Chusi, זה על הפלג Mochmur; ו
שאר הצבא של האשורים הקימה המישור, ו
כיסה את פניו של כל האדמה; ואוהלי שלהם,
הקרונות היו דברתי שפע גדול מאוד.

{7:19} ואז הילדים של ישראל בכו על ה'

האל שלהם, כי הלב שלהם נכשלה, עבור כל האויבים שלהם
היה compassed אותם סביב, ולא היה אין דרך לקשר
לברוח החוצה מתוכן.

{7:20} ובכך כל החברה של אשור נשאר על

אותם, שניהם שהועסק שלהם, מרכבות, פרשים, ארבע ו
שלושים יום, כך כל כלי שלהם מים נכשל כל

Bethulia. של inhabitants

{7:21}, הבורות התרוקנו, והיה להם לא

מים לשתות את המילוי שלהם ליום אחד; כי הם מסרו את האבנים
לשתות לפי מידה.

{7:22} ולכן ילדיהם היו מהלב,

נשים וגברים צעירים שלהם התעלף על הצמא, נפלו
למטה ברחובות העיר, ועל ידי המעברים של
גייטס, והיה שם עוד בכל כוח בהם.

{7:23} אז כל האנשים התכנסו, Ozias וכן ל

ראש העיר, הן, צעירים, נשים, וילדים.

בכה בקול רם, ואמר לפני כל זקני הכפר,

{7:24} אלוהים להיות שופט בינינו לבין לך: כי יש לך

עשו לנו נזק גדול, כי כן לא נדרש שלוות

הילדים של אשור.

{7:25} עכשיו יש לנו לא עוזר: אבל אלוהים הגולמיות מכר אותנו

לידיים שלהם, כי אנחנו צריכים להיזרק למטה לפני

אותם עם הצמא, הרס רב.

{7:26} עכשיו ולכן קוראים להם לקרבך, ולהעביר

כל העיר עבור השלל לעם של הולופרנס, לכל

הצבא שלו.

{7:27} עבור עדיף בשבילנו להתבצע לקלקל להם מנוחת עולם,

מאשר למות למען הצמא: יהיה לנו משרתיו, זה שלנו

נשמות עשוי לחיות, ולא לראות את מות תינוקות שלנו לפני העיניים שלנו, ולא הנשים שלנו ולא את הילדים שלנו למות.

{7:28} אנחנו לוקחים לחזות נגדך השמים ו

כדור הארץ, ואת אלוהים אלוהי אבותינו, אשר punisheth

אותנו על פי חטאינו ואת חטאי אבותינו, שהוא

לא לפי שאמרנו היום הזה.

{7:29} ואז היה נהדר בוכה בהסכמת אחד ב

בעיצומו של מכלול; הם בכו את האל לורד

בקול גדול.

{ב7:30} ואז אמר Ozias אליהם, אחיהם, יהיה טוב

אומץ, תנו לנו לסבול עוד חמישה ימים, אשר שטח

אלוקינו יכול להפעיל שלו רחמים כלפי בנו; כי הוא לא יהיה

לזנוח אותנו לחלוטין.

{7:31} ואם עוברים בימים אלה, יש לבוא בלי עזרה

אלינו, אני אעשה כדבר שלך.

{7:32} הוא ופזורים העם, כל אחד כדי שלהם

תשלום עצמו; והם הלכו אשא הקירות ואת המגדלים

בעיר שלהם, ושלח את הנשים והילדים לתוך שלהם

בתים: והם היו נמוכות מאוד הביא בעיר.

{8:1} עכשיו באותו זמן שג'ודית שמעתי ממנו, אשר היה

בתו של ומררי, בנו של שור, בנו של יוסף,
בנו של Ozel, בנו של Elcia, בנו של חנניה, בנו של
Gedeon, בנו של Raphaim, בנו של Acitho, בנו של
ניר אליאס, בנו של Eliab, בנו של נתנאל, בן
סמאל, בנו של Salasadal, בנו של ישראל.
Manasses {8:2}, היה בעלה, של השבט שלה,
את דומה, שמת בהקציר שעורה.

{8:3} עבור בעומדו שמשגיחים עליהם אשר שמאוגד האלומות
בשדה, החום בא לנתח את ראשו, ונפל בדרכו
מיטה ומת ב העיר של Bethulia: וקברו אותו
עם אבותיו בשטח בין Dothaim ו. balamo.
{8:4} אז ג'ודית הייתה אלמנה בבית שלה שלוש שנים,
ארבעה חודשים.

{8:5} היא גרמו לה אוהל על החלק העליון של הבית שלה,
לשים על sackcloth על חלציה ואת וואר אלמנותה
הלבשה.

{8:6} וצם היא כל ימי שלה אלמנות, שמור
את ערבי חג שבתות, ובשבתות, וערבי חג
הירחים החדשה, ו הירחים החדשה ואת המישתה ו
ימים החגיגית של בית ישראל.

{8:7} שהיא גם ארשת פנים טובו, ולא מאוד

כ יפה Manasses: את בעלה עזב אותה

זהב, כסף, ואת menservants ואת משרתות, ו

ג'ודית דף 572

בקר, וקרקעות; היא נותרה עליהם.

{8:8} ולא היה אף אחד לא נתן לה מילה חולה ar; היא

חשש אלוהים באופן משמעותי.

{8:9} עכשיו כשהיא שמעה את המילים הרוע של האנשים

נגד המושל, הם קוראים מחוסר מים; עבור

ג'ודית שמעה את כל המילים Ozias דיבר בפני

והם כי נשבע למסור את העיר בפני

האשורים לאחר חמישה ימים;

{8:10} ואז היא שלחה waitingwoman שלה, זה היה

ממשלת כל הדברים היו לה, להתקשר Ozias ואני

צ'בריס Charmis, הקדמונים של העיר.

{8:11}, הם באו עליה, ואמרה להם מנוחת עולם,

שומע אותי עכשיו, הו יחבר הנאמנים של התושבים של

Bethulia למילים שלך יה לדבר לפני

אנשים היום אינם נכונים, נוגע שבועה זו אשר יה

גרם מבטאים בינך לבין אלוהים, ואת

הבטיח להעביר את העיר לאויבים שלנו, אלא אם כן בתוך
בימים אלה פונים האל כדי לעזור לך.

{8:12} עכשיו ומי הם כי השפעת אלוהים זה

היום, ולעמוד במקום אלוהים בין בני האדם?

{8:13} עכשיו נסה ארובש, אך יה לעולם

יודע כל דבר.

{8:14} כי לא תמצאו את העומק של לב האדם,

גם הניתן לכם את מה שהוא חושב: אז איך

יה יכול לחפש. אלוהים, זה זיווג כל הדברים האלה, ואני

יודע את דעתו, או להבין את מטרתו? לאו, שלי

נזירים, לעורר לא אדוניי אלוהינו את הכעס.

{8:15} כי אם הוא לא יעזור לנו בתוך חמישה ימים אלה, הוא

הגולמיות כוח להגן עלינו כאשר שכן, אפילו כל יום, או ל

להשמיד אותנו לפני האויבים שלנו.

{8:16} מאגד לנאומי של אלוהינו: עבור

אלוהים הוא לא אדם, כי הוא יכול להיות מאויים; וגם הוא

בתור הבן של האדם, שהוא צריך להסס.

{8:17} לכן תן לנו לחכות לישועה אותו ותתקשר

עליו לעזור לנו, הוא ישמע הקול שלנו, אם זה בבקשה

אותו.

{8:18} שם עלתה אף בעידן שלנו, אף אחד לא שם
יש עכשיו בימים אלה לא שבט, לא משפחה, ולא אנשים.
ולא העיר בקרבנו, אשר סוגדים לאלים עשויים עם הידיים,
שהיה כבר וצלילן.

{8:19} עבור אשר גורמות ניתנו אבותינו
החרב, ועבור על השלל, הייתה נפילה גדולה לפני שלנו
אויבים.

{8:20} אבל אנחנו יודעים אף אלוהים אחרים, לכן אנו סומכים
כי הוא יהיה לא dispise אותנו, או כל האומה שלנו.

{8:21} כי אם אנחנו ניתן לנקוט כל כך, כל יהודה תשכב פסולת, ו
תהיה מפונק המקלט שלנו; הוא ידרוש
הדרגש הימנו על הפה שלנו.

{8:22} ואת הטבח מאחינו, ו
השבי של המדינה ולאחר החורבן שלנו
ירושה, הוא יהפוך על ראשנו בין הגויים,
מוטבעות, לשם אנחנו נהיה בשיעבוד; ואז נהיה
עבירה, ביקורת כדי להם שקיימים בנו.

{8:23} כי השעבוד שלנו עוד לא יופנה לטובת:
אך האל אלוהים שלנו תהפוך אותו לבייש.

{8:24} עכשיו לכן, הו נזירים, תן לנו שהשמן דוגמא

אל אחינו, כי לבם תלוי בנו, ו
המקדש, הבית ואת המזבח, תנוח עלינו.
{8:25} יתר על כן הבה מודים לישוע אלוהינו,
אשר trieth לנו, גם הוא עשה את אבותינו.
{8:26} זוכר איזה דברים שהוא עשה אברהם, ו
איך הוא ניסה יצחק, וזה מה שקרה ליעקב ב
מסופוטמיה סוריה, כאשר הוא שמר את הכבשים של לאבאן שלו
האח של אימא.
{8:27} עבור הגולמיות לא ניסה אותנו באש, כפי שהוא עשה אותם,
עבור הבדיקה ליבם, גם הוא לקח
לנקום בנו: אבל אלוהים להלקות אותם שמגיעים
ליד לו, להוכיח אותם.
{8:28} ואז אמר Ozias לה, כל זה אתה hast המדוברת
hast אתה דיברת עם לב טוב, ואין שום דבר זה
ייתכן gainsay את דבריך.
{8:29} כי זה לא היום הראשון שבו הוא בחוכמה
בא לידי ביטוי; אבל מתחילת יאריכון ימך כל
אנשים יודעים את ההבנה, כי
פריסה של הלב שלך הוא טוב.
{8:30} אבל העם היו מאוד צמא, אילצה אותנו

לעשות להם כפי שדיברנו, וכדי להביא שבועה
על עצמנו, אשר אנחנו לא ישברו.

{8:31} לכן עכשיו מתפללים אתה בשבילנו, כי הנך
האישה צדיק, ואלוהים ישלח לנו גשם למלא שלנו
בורות, ואנחנו עוד תתעלף יותר.

{8:32} ואז אמרה יהודית להם לשמוע אותי, אני אעשה
קטע, נלך לאורך כל הדורות
ילדי האומה שלנו.

{8:33} יהי יעמוד הלילה הזה בשער, ואני אלך
ושוב עם waitingwoman שלי, בתוך הימים זה יהי
הבטיחו להעביר העיר לאויבים שלנו האל
יבקר בארץ ביד שלי.

{8:34} אבל לשאול לא יהי המערכה שלי: לא יהיה לי לא
להכריז על זה לקרבך, עד לסיים את הדברים שאני עושה.

{8:35} ואז אמר Ozias הנסיכים לה, להיכנס
שלום, אדוני אלוהים להיות לפניך, כדי לנקום
על האויבים שלנו.

{8:36} אז הם חזרו לאוהל, והלך אל שלהם
במחלקות.

ג'ודית {9:1} נפלה על פניה, ולשים את האפר עליה

ראש, חשפו את sackcloth שבעזרתו היא הייתה

לבוש; ועל הזמן זה מהקטורת של אותו ערב

הוצע בירושלים בבית יהודית לורד

בכה בקול רם, ואמר,

{9:2} אדוני אלוהי אבי שמעון, עם מי אתה

gavest חרב כדי לנקום זרים, מי

התיר את חגורתה של משרתת אחלל אותה, וגילה

הירך לה בושה, מזהם את בתוליה.

תוכחה; כי אתה, saidst זה לא יהיה כך; ובכל זאת הם עשו

כך:

עמוד 573 ג'ודית

{9:3} היכן אתה gavest את שליטיו. ישחטו, אז

כי הם לצבוע את המיטה שלהם בדם, מרומים, ו

smotest המשרתים עם האדונים שלהם, ואת האצילים על

כסאם;

hast {9:4} נתן את נשותיהם בשביל טרף, שלהם

הבנות להיות שבויים, כל השלל שלהם צריך להיות מחולק

בין ילדיך היקר; אשר הועברו בהתלהבות שלך,

תיעב את הזיהום של הדם שלהם, ואני אקרא

הריני לסיוע O: אלוהים, הו אלוהים, שמע אותי גם אלמנה.

{9:5}כי אתה hast מחושל לא רק את הדברים האלה, אבל גם את הדברים אשר נפל לפני, אשר התפתח לאחר; אתה hast חשב על הדברים אשר נמצאים כעת, ו אשר הם לבוא.

{9:6}כן, איזה דברים אתה לקבוע היו מוכנים-

יד ואמר לו, אנחנו כאן: הן בכל דרכיך

מוכנים משפטיך הן את הידיעה המוקדמת.

{9:7},הביטו, האשורים מוכפלים ב שלהם

כוח; הם הנעלה עם סוס ואדם; הם פאר במשחק

הכוח שלהם שהועסק. ;הם בוטחים מגן, חנית,

קשת ואת קלע; ואני יודע שלא כי הנך האל את זה

breakestהקרבות: האל הוא שמך.

{9:8}זרוק את כוחם ב עוצמתך, ולהביא

למטה כוח שלהם בזעמכם: כי הם להיות תכליתי כדי

לטמא את המקלט, כדי לזהם את המשכן היכן את

שם מפואר, resteth להטיל עם החרב הקרן

המזבח מלכותך.

{9:9}הביטו גאוותם, ולשלוח את חמת האל שלהם

ראשי: תעזור לתוך שלי, שבו אני אלמנה, הכוח

כי הריתי

{9:10}הכה על ידי הרמאות של השפתיים שלי המשרת עם
הנסיך, והנסיך עם המשרת: לשבור את שלהם
stateliness של אישה.

{9:11}עבור עוצמתך במרוצת לא נמצא ריבוי וגם לא את
אולי אצל גברים חזקים: הנך אלוהי הנגוע,
עוזר המדוכאים, על upholder של החלשים,
מגן העזובה, של המושיע של אותם כי הם בלי
אני מקווה.

{9:12}זכרני, שירותים, אלוהים של אבי, ו
האל של הירושה של ישראל, אדון השמים ו
הארץ, היוצר של המים, המלך של כל היצורים, שומע
אתה לתפילתי

{9:13}ולעשות את הנאום והונאה להיות הפצע שלהם
ופס, מי צריך תכליתי דברים אכזריים נגד מלכותך
האמנה, ביתך מקודש, ונגד ראש
שיאון, ונגד ביתו של אחזקת ילדיך.

{9:14}ולעשות כל האומה ואת שבט להכיר
כי הנך. האלוהים של כל הכוח, אולי, וזה פה
הוא לא אחר אשר מגנה את בני ישראל, אבל אתה.
{10:1}עכשיו אחרי זה היא הדלה לבכות את האל

במדינת ישראל, וכל הרע עשה סוף של כל המילים האלה.

{10:2} היא עלה איפה היא הייתה נפל, התקשר

המשרתת שלה, וירד אל תוך הבית שבו היא

משכנו את ימי שבת, וכן ימיה משתה,

{10:3}, הוריד את sackcloth שהיה לה,

תוריד את הבגדים של אלמנות שלה, ואני שטפתי אותה

גוף בכל מקום עם מים, ומורחת את עצמה יקרות

משחה, קלוע השיער של הראש שלה, לשים צמיג

לפי זה, לשים על הבגדים שלה של שמחה, שבעזרתו היא

הייתה במהלך חיי Manasses את בעלה.

{10:4} היא לקח סנדלים על רגליה, והניח

אותה שלה צמידים, שרשראות שלה, ואת הטבעות שלה ואני אותה

עגילים, וכל אותה קישוטים, תקפה את עצמה באומץ לב,

לגרום בעיניהם של אנשים כל כך צריך לראות אותה.

{10:5} היא נתנה המשרתת שלה, בקבוק יין,

cruse של שמן, מילא שקית עם מתירס יבש, גושים

תאנים, ועם לחם; אז היא קיפלה את כל הדברים האלה

יחד, והניח אותם על אותה.

{10:6} וכך הם הלכו הלאה אל השער של העיר

Bethulia, ומצאתי שעמד שם Ozias ואני הקדמונים של

העיר, צ'בריס. Charmis ,

{10:7} וכשהם ראו אותה פניה החווירו

שונה, הלבוש שלה השתנה, הם תהו.

יופי מאוד מאוד, אמר לה.

{10:8} אלוהים, אלוהי אבותינו לתת לך טובה,

ולהשיג דע enterprizes אל התהילה של הילדים

ישראל, וכדי של התרוממות רוח של ירושלים. ואז הם

אלוהים מעריצים.

{10:9} היא אמרה להם מנוחת עולם, הפקודה שערי

העיר להיפתח אליי, כי אני יכול ללכת הלאה כדי להשיג

הדברים ולראיה בזאת ye דיבר איתי... אז הם

ציווה את הגברים הצעירים כדי לפתוח עליה, כיוון שלא היו לה

מדוברות.

{10:10}, וכאשר עשו אז, ג'ודית הלך לה,

והמשרתת שלה איתה; הגברים של העיר נראה לאחר

אותה, עד שהיא נעלם במורד ההר, עד שיש לה

עבר העמק, ויכול היה לראות אותה יותר.

{10:11} וכך הם יצאו ישר בעמק: ו

באשמורת הראשונה של האשורים פגשת בה.

{10:12}, לקח אותה, ושאלתי אותה לאמנות איזה אנשים

אתה? שממנו שמא מבקש אתה להזהירני אלף? לאן אתה? goest?

והיא אמרה, אני אישה של העברים, אני נמלט

מהם: כי הם יינתן לך לצרוך:

{10:13} ואני בא לפני הולופרנס הצ'יף

מפקד הצבא שלך, כדי להכריז על דברי אמת. וכך אעשה
שהשמן אותו דרך, לפיה הוא רוצה ללכת, ולנצח כל הגבעה
המדינה, מבלי לאבד את גופו או את חייו של כל אחד שלו
גברים.

{10:14} עכשיו הגברים שמעה אותה מילים, ואני ראיתי

פניה החווירו, הם התפלאו מאוד על היופי שלה, ואת
אמר עליה,

{10:15} את מצילה את הייך, כי אתה hast מיהרה לשקוע

לרדת על נוכחות של אדוננו: עכשיו ולכן

הגיע לאוהל שלו, חלק מאיתנו לנהל אותך, עד
הם יש נמסר לך את הידיים שלו.

{10:16}, כאשר אתה standest לפניו, אל תפחד

דע את הלב, אבל שהשמן לו על פי את המילה; ו
הוא להפציר בכ טוב.

{10:17} אז הם בחרו מתוך מאות אותם לאנשים

מלווים אותה ואת המשרתת שלה; הם הביאו אותה

אוהל של הולופרנס.

ג'ודית עמוד 574

{10:18} ואז היה שם הרחבה במהלך כל

מחנה: עבור אותה מגיעה היה noised בין האוהלים, והם
בא עליה, כשהיא עמדה ללא האוהל של הולופרנס,
עד אמרו לו אותה.

{10:19} הם התפלאו על היופי שלה, נערץ

ילדי ישראל בגללה, כל אחד אמר
שכן שלו, אשר היתה מתעבת את העם הזה, כי יש
ביניהם נשים כאלה? בוודאי שזה לא טוב בזה
איש מהם להיות עזב את מי הפיטורים עלול להטעות
כל כדור הארץ.

{10:20} אשר שכב ליד הולופרנס ויצא החוצה,

כל שמשרתיו והם הביאו אותה לתוך האוהל.

{10:21} עכשיו הולופרנס נחו על המיטה שלו תחת

חופה, אשר היה ארוג סגול, זהב, ו

ברקת, אבנים יקרות.

{10:22} אז הם כשגידלה אותו עליה; והוא יצא

לפני האוהל שלו עם מנורות הכסף הולך לפניו.

{10:23}, כאשר ג'ודית ירד לפניו, שלו

משרתים שכולם הוקסמה מהיופי של אותה

ארשת פנים; היא נפלה על פניה, ועשתה

כבוד לו: משרתיו לקח אותה.

{11:1} ואז אמר הולופרנס בפני אותה, להיות אישה,

נוחות טובה, פחד לא בליבך: כי מעולם לא לפגוע

זה היה רצון לשרת, Nabuchodonosor המלך של כולם

כדור הארץ.

{11:2} עכשיו. לפיכך, אם אנשיך ששורה

הרי לא הציב אור מצידי, לא מורם

למעלה החנית שלי נגדם: אבל הם עשו את הדברים האלה

לעצמם.

{11:3} אבל עכשיו תגיד לי היכן אתה אמנות ברחו מן

אותם, אמנות באים אלינו: כי אתה אמנות יבואו בשמירה על;

להיות נוחות טובה, תחיה לילה זה, מכאן והלאה:

{11:4} לא יהיה לפגוע בך, אבל להפציר בך, כמו

הם עושים למשרתיו של Nabuchodonosor מלך מלכי.

{11:5} ואז ג'ודית אמרה לו, לקבל את דברי

משרתך שלך, ולסבול את האמה דע לדבר מלכותך

נוכחות, ואני תצהיר שקר אין האל שלי הלילה הזה.

{11:6}, אם כך תצווני עפ"י דברי מעודך

האמה, אלוהים יביא הדבר בצורה מושלמת לעבור
;אדוני. לא יאכזב את המטרות שלו.

{11:7} כמו Nabuchodonosor מלך כל הארץ, חיה#

וכפי כוחו שישו, מי הגולמיות שלח לך

שמירה של כל יצור חי: כי לא רק גברים אשרת

אותו לך, אלא גם חיות השדה, ואת הבקר,

עופות האוויר, תהיה חיה על עוצמתך תחת

Nabuchodonosor, כל הבית שלו.

{11:8} כי שמענו על חוכמתך ובין מדיניות מלכותך,

הוא דיווח על כל הארץ, כי רק אומנות מעולה

כל הממלכה, ואת הידע האדיר ב, ו

נפלא על מעללי של מלחמה.

{11:9} עכשיו ככל הנוגע לענין, אשר עשה Achior

דבר במועצה מלכותך, שמענו את דבריו; לגברים

של Bethulia הצילה אותו, הוא הכריז ועשיתם כל זה הוא

דיבר לקריאתי.

{11:10} לכן, אדוננו, המושל, מכבד לא שלו

word; אבל הפוך אותו בליבך, כי זה נכון: עבור האומה שלנו

לא אהיה נענש, גם חרב יכול לגבור

להם, אלא שהם חוטאים נגד האל שלהם.

{11:11}עכשיו, כי אלוהים לא יובס ו
לסכל את המטרה שלו, ואפילו מוות עכשיו נפל עליהם,
ו חטאם הגולמיות עקפה אותם, שבעזרתו הם יהיו
לעורר את האל שלהם לכעס whensoever יעשו את זה
אשר לא מתאים להיעשות:

{11:12}עבור שלהם מצרכי-מזון להיכשל אותם, ואת כל המים שלהם הוא
לתהודה, וגם יש קבעו שיצביע שלהם
הבקר, ולא תכליתי לצרוך את כל הדברים האלה, אלוהים
שאסר אותם לאכול לפי חוקיו:

{11:13}נפתרות לבלות את firstfruits של
עשיריות של יין ושמן, אשר הם היו מקודשים,
שמורות עבור הכוהנים לשרת בירושלים לפני
פני האל שלנו; איזה דברים. זה לא חוקי עבור כל אחד
האנשים אפילו לגעת בידיים שלהם.

{11:14}כי הם שלחו כמה לירושלים, כי
הם גם השוכנים שם עשו כמו, להביא אותם
רישיון מטעם הסנאט.

{11:15}עכשיו. כאשר הם אביא להם מילה, ידע
מייד לעשות את זה, הם יינתן לך להיות
הרסו באותו היום.

{11:16}היכן האמה דע, לדעת את כל זה, אני
ברחו מן הנוכחות שלהם; אלוהים הגולמיות שלח אותי לעבודה
דברים עימך whereat, שכל הארץ תהיה משתאה,
מי ישמע את זה.

{11:17}לפי משרתך שלך הוא דתי serveth, האל
גן עדן יום ולילה: עכשיו לכן, אדוני, אעשה זאת
נשארם עמך, את משרתך אצא בלילה לתוך
העמק, ואני אתפלל לאלוהים, הוא יאמר לי
מתי שהם ביצעו את הטאיהם:

{11:18}ואני אבוא, שהשמן זה לקריאתי: ואז אתה
חייבים ללכת הלאה עם כל צבא דע, אשר מהם
אותם זה יהיה להתנגד לך.

{11:19}ויובילו אותך דרך בעיצומו של יהודה
עד אלף לבוא לפני ירושלים. ;ואני אשחרר את כס המלכות
מהלכת; אתה ואזי להסיע אותם כמו כבשים זה
יש ואין רועה, כלב טוב לא תפתח שלו
הפה לך: כי הדברים האלה נאמר לי על פי
את הידיעה המוקדמת, והם הוכרזו אליי, וגם אני
אני נשלח בנסותי לתאר.

{11:20}ואז המילים שלה מרוצה הולופרנס ושללו לכל

משרתים; הם התפעלה החוכמה שלה, ואמר,

{11:21} שם אינה אישה כזאת מצד אחד

האחר, הן עבור היופי של הפנים, החוכמה של כדור הארץ
מילים.

{11:22} כמו כן הולופרנס ואמר לה. אלוהים הגולמיות

עשה טוב כדי לשלוח אותך לפני העם, כי הכוח אולי
להיות בידינו חורבן להם את זה בקלות
מחשיבים את אדוני.

{11:23}, כעת הנך שניהם יפה את

ארשת פניו, ושנון בי דבריך: בוודאי, אם אתה תעשה

אתה hast דיבר האל יהיה אלוהים ולאחר רדיפה

לשכון בבית של המלך, Nabuchodonosor, ואתם תהיו

עמוד 575 ג'ודית

הנודע דרך כל כדור הארץ.

{12:1} אז הוא ציווה להביא אותה איפה שלו

צלחת הוגדר; ומאחל כי הם צריכים להתכונן לה על

בשרים משלו, כי היא צריכה לשתות שלו עצמו יין.

{12:2}, ג'ודית אמרה, אני לא אוכל ממנו, כדי שלא יהיו

עבירה: אבל הוראה יבוצעו לי הדברים

כי הבאתי.

{12:3} וואז הולופרנס אמר עליה, אם הוראה מלכותך במקרה של תקלה, איך אנחנו צריכים לתת? לך כזה? בשביל להיות שם לא איתנו את האומה-

{12:4} וואז אמר ג'ודית לו כמו נשמתך שישו, שלי אלוהים, האמה דע לא אבלה את הדברים האלה כי אני יש, לפני לאלוהים לעבוד לפי החוקים שלי. תן הדברים זה הוא היא נחושה.

{12:5} וואז המשרתים של הולופרנס הביא אותה לתוך את האוהל, והיא שכבה עד חצות, וקם היא כאשר זה היה לכיוון השעון. בוקר טוב,

{12:6} ותן נשלח הולופרנס, שמירה, אדוני עכשיו פקודת האמה דע, ייתכן צא אל התפילה.

{12:7} וואז הולופרנס ציווה את ההגנה שלו שהם אתה לא צריך להיות לה: ובכך היא abode במחנה שלושה ימים. ויצא בלילה אל עמק Bethulia ו

לשטוף את עצמה בתוך מזרקה של מים על ידי המחנה.

{12:8}, כשהיא יצאה, היא התנשף האל אלוהי ישראל להפנות את דרכה אל הרמת את ילדים של בני עמה.

{12:9} אז היא נכנסה נקי, ונשאר באוהל,

עד היא לאכול את הבשר שלה בערב.

{12:10} ביום הרביעי הולופרנס גרם הם חגיגה

המשרתים שלו בלבד, וקרא אף אחד מהקצינים

משתה.

{12:11} ואז אמר שהוא באגואס הסריס, שהיה

תשלום על כל שיש לו ללכת עכשיו, לשכנע את זה

האישה העברית אשר עמך, כי היא באה אלינו,

ולא לאכול ולשתות איתנו.

{12:12}, הלאו, זה יהיה חבל שהבני אדם שלנו, אם אנחנו

מניחים. אישה כזאת ללכת, לא שיש לו את החברה שלה; עבור

אם אנו לצייר אותה אלינו, היא יצחקו עלינו יקטול.

{12:13} ואז הלך באגואס ויך

הולופרנס, בא אליה, הוא אמר, תן לא הוגן זה

עלמה פחד לבוא אדוני, וכדי לקבל את הכבוד שלו

נוכחות, ולשתות יין, ואת לשמוח איתנו ותהיה

עשה היום כאחת הבנות של האשורים.

אשר מגישים בבית של Nabuchodonosor.

{12:14} ואז אמרה יהודית לו, מי אני...

כדאי gainsay אדוני? אין ספק בכלל בו אותו אני

יעשו במהירות, ואולם תשמש את השמחה שלי בפני ביום שלי

מוות.

{12:15} אז היא עלתה, המקושטים בעצמה את הלבוש שלה
הלבוש של כל אישה שלה, והמשרתת שלה הלך, זיון רך
עורות על הקרקע בשבילה ונחבט הולופרנס, אשר
היא קיבלה של באגואס רחוק שלה לשימוש יומיומי, כי היא אולי
שב ותאכל אותם.

{12:16} עכשיו כאשר ג'ודית נכנס והתיישב.
הולופרנס הלב שלו היה גורם עם אותה, ואת ראש
הועבר, והוא חושק במידה רבה את החברה שלה; עבור הוא
חיכיתי זמן כדי להונות אותה, מיום שראה
שלה.

{12:17} ואז אמר הולופרנס עליה, משקה, ו
לשמוח איתנו.

{12:18} אז ג'ודית אמרה, אני אשתה עכשיו, אדוני, כי
החיים שלי מוגדל בי היום יותר מכל הימים
מאז שנולדתי.

{12:19} ואז היא לקחה, אכל, שתה לפניו מה
שהכינה המשרתת.

{12:20} הולופרנס, הכניס אותה, מתוך תענוג רב ו
שתה יין יותר מאשר הוא שתה. בכל זמן ביום אחד

מאז שהוא נולד.

{13:1} עכשיו כאשר הערב ירד, משרתיו

לגיהינום יוצאים, באגואס ולסגור את האוהל שלו בלי, ו

משוחררים המלצרים ויך את האל שלו; ו

הם הלכו מיטותיהם: כי כולם היו תשוש, כי

חג היה ארוך.

{13:2}, ג'ודית נשאר לאורך באוהל, ו

הולופרנס השוכנות על המיטה שלו: כי הוא היה מלא

יין.

{13:3} עכשיו ג'ודית ליוויתו המשרתת לעמוד

ללא השינה שלה, ולא לחכות לה. לצאת מהמחבוא.

כפי שעשתה בכל יום: לפי שאמרה שהיא היה ניגש אליה

תפילות, ויאמר לה כדי באגואס לפי אותו

מטרה.

{13:4} אז כולם יצאו אף שהושאר

השינה, לא קטן ולא גדול. ואז ג'ודית, עומד

ליד המיטה שלו, אמרה בלבה, אדוני אלוהי כל הכוח, תראה

כרגע זה על העבודות שלי ידיים עבור

התרוממות רוח של ירושלים.

{13:5} עכשיו זה הזמן לעזור דע ירושה, ו

לביצוע דע enterprizes להרס

אויבים אשר הם מתקוממים נגדנו.

{13:6} ואז היא באה אל העמוד של המיטה, אשר היה

על ראשו של הולופרנס, ולקח למטה שלו fauchion מ

כך נוצר,

{13:7} התקרבותי אל המיטה שלו, ואני השתלטה

השיער שלו לראש, ואומרים, לחזק אותי, אדוני אלוהי של

ישראל, היום הזה.

{13:8}, שהיא החיתה פעמיים על צווארו עם כל אותה

ייתכן והיא לקח את ראשו ממנו.

{13:9} ומקומטות גופו מן המיטה, ו

הוריד את החופה של העמודים; ואחרי anon היא

יצאו, נתן את הולופרנס ראשו עם העוזרת שלה;

{13:10}, היא שמה אותה בתיקה של בשר: אז הם טוויין

הלכו ביחד לפי המנהג שלהם אשא תפילה: ו

כשהם העבירו את המחנה, הם compassed העמק, ו

עלו על הר Bethulia, והגיע אל השערים

הימנו.

{13:11} ואז אמר ג'ודית מרחוק, השומרים-

שער, לפתוח, לפתוח עכשיו את השער: אלוהים, אפילו אלוהים שלנו, הקטע

ג'ודית עמוד 576

לנו, כדי שהשמן את כוחו עדיין ירושלים, והכוחות שלו נגד האויב, כפי שהוא אפילו עשה היום הזה.

{13:12} עכשיו כאשר אנשי אותה העיר שמע את קולה

הם עשו חיפזון לרדת בשער העיר שלהם, ו

הם קראו את זקני העיר.

{13:13} ואז הם ברחו כולם יחד, שנינו קטן ו

יופי, כי חשבתי שזה מוזר להם כי היא הייתה באה: כך

פתח את השער, קיבל אותם והם נועדו אש

סיבוב קל, וניצבו עליהם.

{13:14} ואז היא אמרה להם בקול רם, שבחים,

השבח לאל, השבח לאל, אומר, כי הוא לא לקח שלו

רחמים מהבית של ישראל, אבל הגולמיות הרס שלנו

אויבים על ידי שלי ידיים הלילה הזה...

{13:15} אז היא לקחה את הראש התיק, ואת כשגידלה

והוא אמר להם, ראו את ראשו של הולופרנס,

קפטן מפקד הצבא של אשור, וראיתי את החופה,

שבו הוא נעוץ שיכרותו; האדון הגולמיות

מוכה לו ידה של אישה.

{13:16} כמו האלהים שישו, וטרף שמרו לי בדרכי

שהלכתי, את חסותי הגולמיות שולל אותו אליו
הרס, עדיין הגולמיות הוא לא ביצע חטא איתי, אל
לטמא, ביישת אותי.

{13:17} ואז כולם התפלאו להפליא,

קד עצמם, סגדו לאל, ואמר

אקורד אחד, מבורך להיות אתה, הו אלוהים שלנו, אשר hast היום הזה
הביא ולא אויביה של אנשיך.

{13:18} ואז ואמר Ozias אותה, הבת O, אמנות מבורך

אתה על האל הכי גבוה מעל כל הנשים עם

כדור הארץ; ומבורכות להיות לאלוהים, וטרף שיצר

בין שמיים לארץ, אשר טענה מכוונת אל

חותכים את הראש של הצ'יף של האויבים שלנו.

{13:19} בשביל זה את הביטחון שלך עוד לא יוצאים

ליבו של גברים, אשר זוכר את כוחו של האל לעולם.

{13:20} אלוהים, להפוך את הדברים האלה. לך עבור תמידי

שבחים, לבקר אותך בדברים טובים כי הביאך לא

חסתי על חיך עבור הנגע של האומה שלנו, אבל hast

אבל מההרס שלנו, הליכה דרך ישר לפני אלוהים שלנו.

וכל העם אמר; אז יהיה זה, אז שיהיה.

{14:1} אז אמר ג'ודית ועשיתם, שומע אותי עכשיו, שלי

אחים, להוריד את הראש, ולתלות אותו על הגבוה ביותר
מקום את הקירות.

{14:2} אז ברגע נראים כאילו בבוקר, ו
השמש יהיה מהמחבוא על פני האדמה, לקחת לך כל אחד ואחד שלו
נשק, ללכת הלאה לכל אדם אמיץ מחוץ לעיר, ו
הגדר יה מפקד עליהם, כאילו אתם יורדים
לתוך השדה לכיוון השעון של האשורים; אבל לא
למטה.

{14:3} ואז אקח את השריון שלהם, והיא תהיה להיכנס
שלהם במחנה, ומעלים למעלה. מפקדי הצבא של אשור,
תרוץ אל האוהל של הולופרנס, אבל לא אמצא
לו: פחד יפלו עליהם, ואז הם עוד נמלטים
לפני הפרצוף שלך.

{14:4} אז ye, ואת כל המאכלסים את חופי ישראל, בסדר
לרדוף אחריהם, להפיל אותם כמו שהם הולכים.

{14:5} אבל לפני כן את הדברים האלה, קוראים לי Achior
אמוניט, כי הוא עשוי לראות, מכיר? אותו כה תיעבה
הבית של ישראל, וזה שולח לנו אותו כביכול שלו
מוות.

{14:6} אז הם קראו Achior מהבית של Ozias;

כאשר הוא בא, וראיתי את ראשו של הולופרנס ב
ידו של האיש הרכבה של העם, הוא נפל על
הפנים שלו, הרוח שלו נכשל.

{14:7} אבל מתי הם התאושש אותו, הוא נפל
הרגליים של ג'ודית revered, אותה, ואת אמר, מבורך ומובן
כל הסוכות של ג'ודה, וכן כל העמים, אשר
שומע את שמך יהיה משתאה.

{14:8} עכשיו ולכן להגיד לי כל מה הביאך
נעשה בימים אלה. ואז ג'ודית הכריז בפני אותו
בעיצומו של העם כל מה שהיא עשתה, מיום זה
היא הלכה הלאה עד השעה הזאת היא ויאמר להם.
{14:9}, כאשר היא עזבה את העם מבחינה
צעקתי בקול גדול, ועשה רעש משמחת ב שלהם
העיר.

{14:10} מתי Achior ראתה שכל אלוהי
ישראל היה עושה, הוא האמין באלוהים במידה רבה, ו
נימול הבשר על העורלה שלו, היה שהצטרף
בית ישראל עד עצם היום הזה.

{14:11}, ברגע התעורר בבוקר, הם תלו
לקח את ראשו של הולופרנס על הקיר, וכל גבר.

הנשקים שלו והם יצאו להקות בפני המצרים של ההר.

{14:12} אבל האשורים ראה אותם, הם שלחו המנהיגים שלהם, אשר הגיע הקפטנים שלהם, tribunes, ו לכל אחד את שליטיו.

{14:13} אז הם הגיעו לאוהל של הולופרנס, ואמרתי לו: זה היה המטען של כל הדברים שלו Waken, עכשיו אדוננו עבור העבדים היו נועזים לרדת נגדנו כדי הקרב, הם יושמדו לחלוטין.

{14:14} ואז נכנס באגואס, ולא דפק על הדלת של

האוהל; הוא חשב כי הוא ישן עם ג'ודית

{14:15} אבל כי אף אחד לא ענה, פתח אותו, ו

נכנס אל חדר השינה, ומצא אותו כדי לכסות על הרצפה מת, ואת הראש שלו נלקח ממנו.

{14:16} ולכן הוא קרא בקול גדול, עם

בוכה, נאנח, ואני ממש לבכות, ומשכירים שלו בגדים.

{14:17} לאחר שנכנס לאוהל שבו ג'ודית תקוע:

וזינק כשהוא מצא אותה, העם, ו

קרא,

{14:18}העבדים האלה התמודדו בבוגדנות; אחד

האישה של העברים הביא בושה על הבית

של המלך, Nabuchodonosor:, הביטו, הולופרנס lieth על
הקרקע ללא ראש.

{14:19}מתי שמעתי מפקדי הצבא של האשורים

את המילים האלה, הם משכירים את המעילים שלהם, הם היו
מוטרד להפליא, והיה בכי, גדול מאוד
רעש ברחבי המחנה.

{15:1}ומתי הם היו באוהלים שמע, להם

התפלאו על הדבר נעשה.

עמוד 577 ג'ודית

{15:2}חיל ורעדה נפלה עליהם, כך

היה גבר את דורסט בחסד המראה שלו

שכן, אבל ממהרים החוצה ביחד, הם ברחו לתוך כל
הדרך של המישור, ושל המדינה היל.

{15:3}הם גם אשר ארבו בהרים עגול

על Bethulia ברחו משם. ואז הילדים של ישראל, כל
אחד שהיה לוחם ביניהם, מיהר החוצה עליהם.

{15:4}ואז שלח, Ozias, Betomasthem, Bebai,

Chobai ואת קולה, כל החופים של ישראל, כגון

צריך לומר את הדברים שנעשו, כי כל מה צריך
למהר הלאה עם אויביהם כדי להשמיד אותם.

{15:5}מיד כששמע בני ישראל, כולם

נפל עליהם בהסכמת אחד ולאחר סיבוב אליהן

Chobai: כנ ל גם הם שהגיעו מירושלים, ו

כל מדינה היל, (עבור גברים אומרים להם איזה דברים

נעשו במחנה של האויבים שלהם) והם היו

Galaad, ו בגליל, רדף אותם עם נהדר

שחיטה, עד שהיו בעבר דמשק והגבולות

הימנו.

{15:6}ואת השאריות זה בסבאטי Bethulia, נפל

המחנה של אשור, ולא מפונק אותם, היו במידה רבה

מועשר.

{15:7}בני ישראל זה חזר מן

הטבח היה זה אשר נותרה; הכפרים ו

ערים, שהיו בהרים של גת רגיל, רבים

מפנק: ריבוי הייתה גדולה מאוד.

{15:8}אז Joacim הכהן, הקדמונים של

בני ישראל וישב בירושלים, הגיע

ראו את הדברים הטובים שיש אלוהים כשגידלה לישראל, ו

כדי לראות את ג'ודית, להצדיע לה.

{15:9} כשבאו שלה, הם לברכה

באקורד אחד, והוא אמר לה, הנך ו"התרוממות
של ירושלים, הנך לפאר הגדול של ישראל, הנך

שמחה גדולה של האומה שלנו:

{15:10} עשית את הדברים הבאים על ידי שבידך:

עשית הרבה לישראל, אלוהים הוא מרוצה

שם: מבורך, הינך האלוהים יתברך

לעולם ועד. כל האנשים אמר, אז שיהיה.

{15:11} וזהרסת את העם למחנה החלל של

שלושים יום: והם נתנו בפני יהודית הולופרנס האוהל שלו,

כל צלחת, מיטות, כלי, ואת כל הדברים שלו: ו

היא לקחה אותו, הניח אותו על פרד שלה; ואני מוכן עגלות שלה,

והניח אותם בגינו.

{15:12} אז כל הנשים של ישראל ברחו יחד לראות

אותה, בירך אותה ואת בנה ריקוד ביניהם:

היא לקחה סניפים בידה, והורה גם

נשים שהיו איתה.

{15:13} והם שמו זר של זית על אותה ואת אותה

עוזרת בית זה היה איתה, היא הלכה לפני כל האנשים

בריקוד, מובילים כל הנשים: כל הגברים של
בעקבותיו השריון שלהם עם זרי פרחים, ועם ישראל
שירים בתוך הלוע שלהם.

{16:1} ואז יהודית החלה לשיר זה כל חג ההודיה
ישראל, כל האנשים שרו אחריה את השיר הזה של שבת.
{16:2} ג'ודית אמרה, בגין לאלוהיי עם
timbrels, תשירו לאלוהים שלי עם מצלתיים: מנגינה לו
מזמור: לשבח אותו, ותקרא את שמו.

{16:3} עבור אלוהים breaketh הקרבות: עבור בין המחנות
בעיצומו של העם הוא הגולמיות גאל אותי
הידיים מהם שרדפו אותי.

{16:4} אשור יצא ההרים מצפון.
הוא בא עם עשרת אלפי צבאו, ריבוי
whereof עצר את ים ויש הפרשים שלהם
מכוסה הגבעות.

{16:5} הוא התרברב כי הוא נשרף הגבולות שלי, ו
להרוג את הצעירים עם החרב, ו מקף את מוצץ
ילדים מפני הקרקע, ולהפוך את התינוקות שלי בתור
טרף, הבתולים שלי כמו השלל.

{16:6} אבל הקב ה האלהים הגולמיות אכזבתי אותם

ידו של אישה.

{16:7} עבור האדיר לא נפלת על ידי גברים צעירים,

וגם הבנים הטיטאנים הכה אותו, ולא ענקים גבוהה

להגדיר אותו: אבל ג'ודית בתו של ומררי נחלש

אותו עם היופי של פניה החווירו.

{16:8} עבור היא לדחות את הבגד של אלמנות שלה עבור

התרוממות רוח של אלה דוכאו בישראל, ו

פניה ומורחת משחה, וכרוכים שערה

צמיגים, ולקח בגד פשתן להונות אותו.

{16:9} הסנדלים שלה גורם עיניו, היופי שלה לקח את שלו

האסיר המוח fauchion, את עברו דרך הצוואר שלו.

{16:10} הפרסים- quaked תעוזה שלה, ואת

לסוריה היו נרתע hardiness-שלה.

{16:11} ואחר- כך צעק שלי מעונה עבור ושמחת שלי חלש

אלה קרא בקול רם; אבל הם היו מופתעים: אלה הרמתי

הקולות שלהם, אבל הם היו להפיל.

{16:12} בני עלמות מנקב אותם

עברתי, ופצע אותם כילדים של fugatives הם

נספו מאת הקרב של האדון.

{16:13} אני אשיר שיר חדש על ה': אלוהים.

הנך גדול, נפלא, נפלא כוח, ו
בלתי מנוצח.

{16:14} תן כל היצורים לשרת אותך: כי אתה, spakest ו

הם היו עשויים, אלף ישלחו ורוחך, וזה
ברא אותם, ויש כאלו יכול להתנגד קולך.

{16:15} כי הרי יזיזו מ שלהם

היסודות עם המים, הסלעים יהיה נמס כמו שעווה-
נוכחותך: עדיין הנך רחום שבו מפניך.

{16:16} עבור כל ההקרבות הוא קצת יותר מדי בשביל savour מתוק

לקריאתי, ואת כל השומן אינה מספקת עבור שלך שרוף
מציע: אבל ירא את ה' הוא מדהים בכל עת.

{16:17} אוי לגויים המגיחים נגד שלי

את דומה! ארובש יקח נקם.

יום הדין, לשים האש עם תולעים שלהם

בשר; בסדר להרגיש אותם והם בוכים לעולם.

{16:18} עכשיו, ברגע שהם נכנסו לתוך ירושלים, הם

סגדו האל; ברגע שאנשי היו

טיהור, הם הציעו שלהם העולה, ואינטרנט אלהוטי חינם שלהם

הצעות ולאחר המתנות שלהם.

ג'ודית עמוד 578

{16:19}ג'ודית מוקדש גם את הדברים של הולופרנס,

אשר העם שנתן לה, נתן את החופה, אשר היא לקחה מתוך השינה שלו, בתור מתנה בפני לורד.

{16:20}אז העם המשיך משתה בירושלים לפני המקדש עבור השטח של שלושה חודשים, ג'ודית נשאר איתם.

{16:21}אחרי הפעם כל אחד חזר לעצמו

ירושלם, ג'ודית Bethulia ואני נשאר החזקה שלה, היה לה זמן מכובד בכל המדינה.

{16:22}רבים חשקו בה, אבל אף אחד לא הכיר לה את כל ימים של חייה, לאחר Manasses את בעלה מת ואסף את אנשיו.

{16:23}אבל היא גדלה יותר ויותר כבוד, ו

שעווה הישן בבית בעלה, להיות מאות ו חמש שנים זקן, מורכב המשרתת חינום . ; אז היא מתה

Bethulia: וקברו אותה בתוך המערה של בעלה Manasses.

{16:24}בית ישראל קונן עליה שבעה ימי:

לפני שהיא מתה, היא להפיץ אותה סחורה להם
זה היה הקרוב ביותר של ברוחן כדי Manasses את בעלה, ו
להם היו הקרוב את דומה לה.
{16:25} ולא היה שום דבר שגרם ילדי
ישראל יותר חושש בימים של יהודית, ולא הרבה זמן
לאחר מותה.

הספרים החיצוניים

ג'ודית של והתנך 1611

www.Scriptural-Truth.com